

2022-2023 / semestr I zimowy

II Pracownia Malarstwa

Wydział Malarstwa

Katedra Malarstwa i Rysunku

Akademia Sztuki w Szczecinie

prof. dr hab. Zbigniew Romańczuk

dr hab. prof. AS Małgorzata Szymankiewicz

II Pracownia Malarstwa

Wydział Malarstwa AS

<https://www.facebook.com/groups/474346395966060>

Wystawa II Pracowni Malarstwa, luty 2023

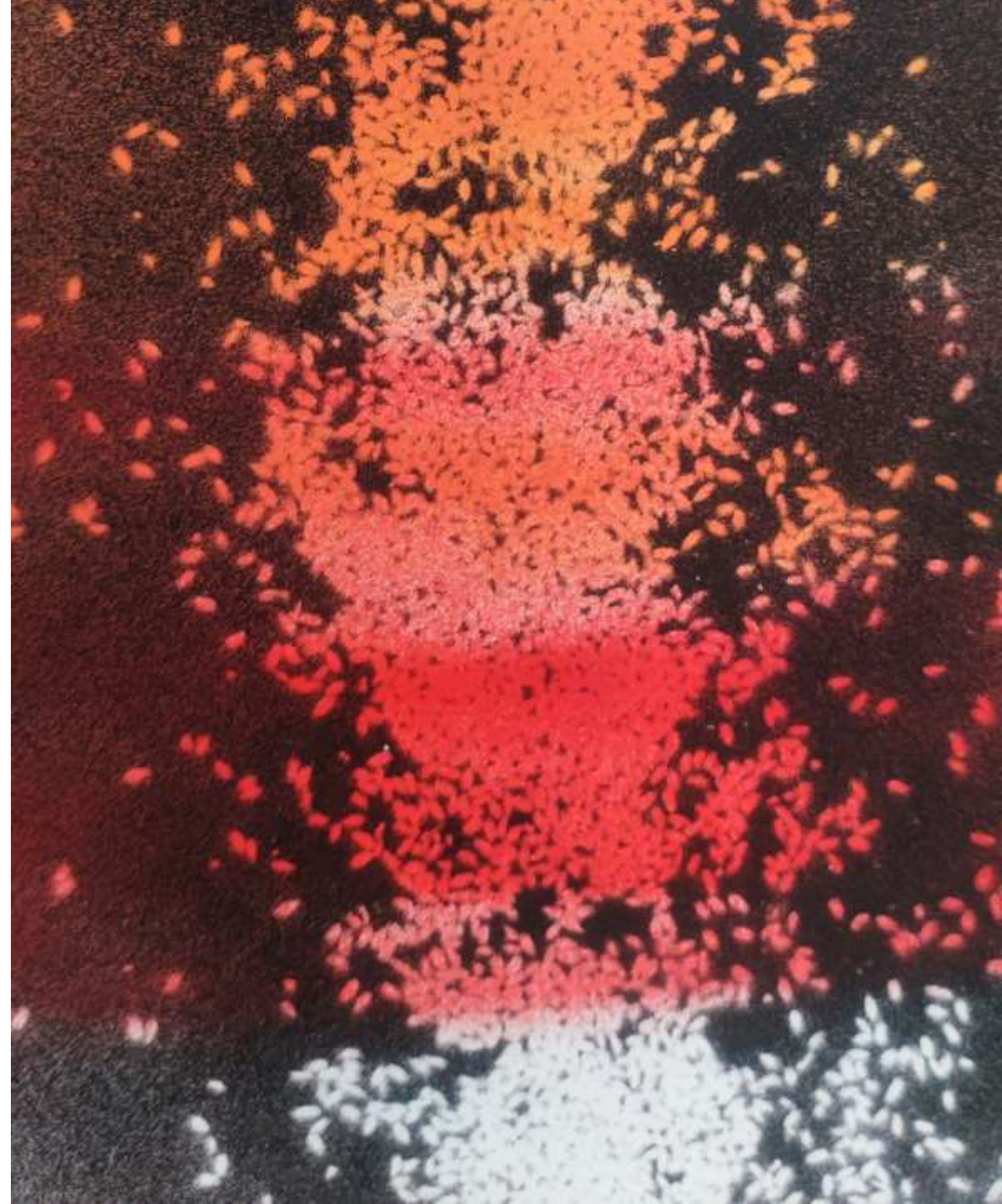
Anna Kulakova

Pole Dusz

III rok, I stopień

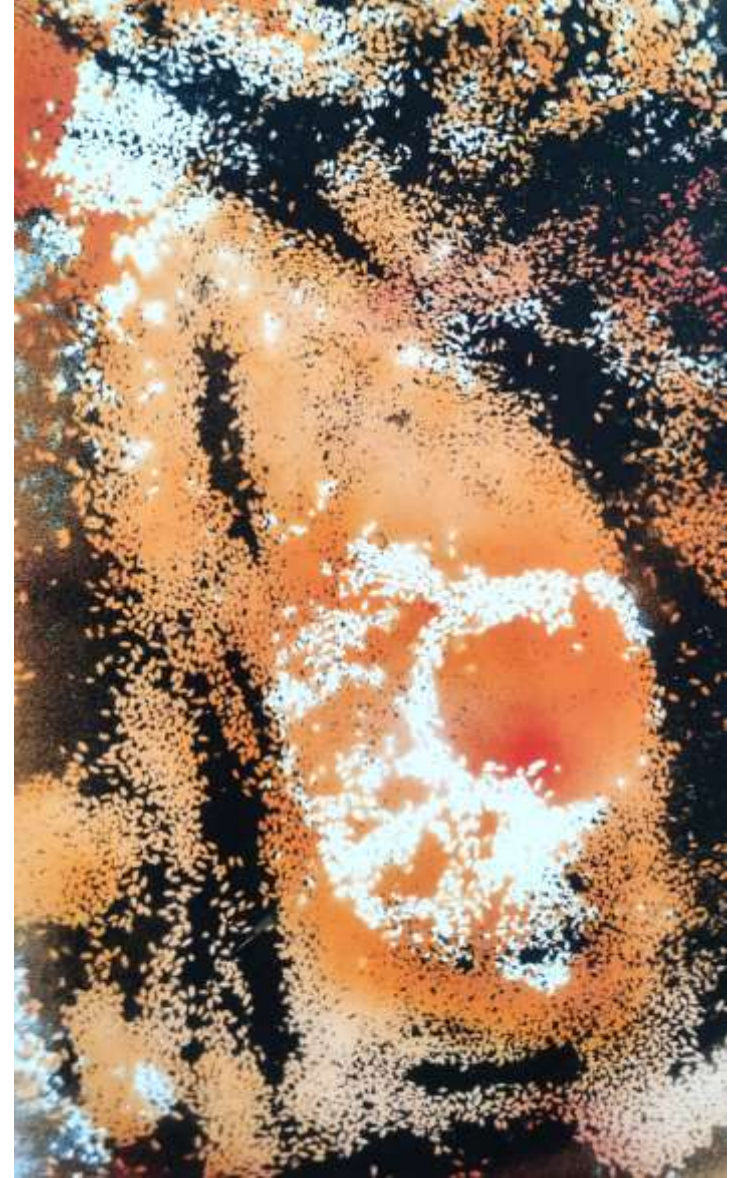
Malarstwo

Cykl obrazów koncentruje się na percepcji plamy i interpretacji, którą wywołujemy u widza. Interpretacji szuka sam widz. To widz myśli o tym, co widzi i tworzy prawdziwie nieokreśloną pracę opartą na własnych, subiektywnych odczuciach. Prosta paleta barw, sprawia, że kompozycja jest uniwersalna i wymowna. Niech ten trop prowadzi widza przez pole zderzających się ze sobą kształtów i kolorów, do emocjonalnej prawdy o tym, co zawsze ucieka przed nami w świat, w którym brakuje słów, by to opisać.

*„Pole Dusz” 2022
spray na papierze,
szablon, ziarno
210 x 318 cm*

Zofia Urbanek

I rok, II stopień
Sztuka Mediów
Film

*Bez tytułu, 2022,
tekst kinetyczny – projekcja wideo, 0'30 loop
obiekt gipsowy 50 x 50 cm*

Inspiracją do realizacji projektu była dla mnie piosenka *Suburbia*, autorstwa Tove Lo. Przy jej premierze wymieniałam się przemyśleniami z drugą osobą, w wyniku których powstał zapis rozmowy. Posługując się tekstem kinetycznym nadaję formę swojej pracy upodobnioną do zapisu usg. W rytm metody diagnostycznej komponuję swoje dylematy dotyczące posiadania potomstwa. Czy to poczucie faktycznie jest w nas tak zakorzenione, że pojawi się mimo wszystko? Choć wewnętrznie tego nie odczuwam, presja społeczeństwa i konstrukt wygenerowany tak usilnie wpływa i na mnie. Zastanawiam się, czy faktycznie mogę tak sądzić, czy jeszcze do tego momentu nie dojrzałam, nie znalazłam odpowiedniej osoby. Kto jest bardziej szczęśliwy i usatysfakcjonowany? Kobiety spełniające idealne wizje w zgodzie z normami czy te, które się im nie poddają?

The most ruinous thing for me is that with every boy I have the feeling that they are my soulmate despite the fact that they behave like morons / The tragedy of being a woman / I, for one, do not want to have children, but more and more I feel fear because of it / What if I would like to have a child though / Or what if I want to have children just told myself the whole time that I don't and now I feel that way / And I have a strange feeling overall that I can't have children / I was like, I know I don't want to have children now, but I was allowing the thought that maybe I will change after all / But now I am more and more sure that I will not change / But in all of this, it seems to me that the feeling that you want to have a child with someone, that you like them so much that you don't mind that your child will be 50% of that person must be terribly beautiful / I think I had a bit of that feeling with @ / And it was very beautiful, as you say / But at the same time it scared me, because I knew what kind of attitude I normally have towards it / And that I probably wouldn't be able to handle such a scenario on a daily basis / But it seems to me that by far the majority are semi-happy with children, but either they don't even know that things could be different, or it's too late for that / Awful is this grown-up life when you have too many thoughts

Okres 9 miesięcy ciąży zostawia ślad na całe życie kobiety. Przy obecnym prawie trudno mówić o jednoznacznych, świadomych decyzjach, bo okres ten można rozpatrywać jako przepiękny, wyczekany moment, a także czas wielu niepewności, niechęci i niepokoju. Odwołując się do materialności użytych przedmiotów mówię o konstrukcie bycia matką.

Połączyłam materiały, które w swej naturalnej tkance zbliżają się do ulotności i odległego rozkładu. Pomimo tego, że każdy z materiałów ma swoje zalety, posiada również wady zależne od chęci użytku - podobnie nie można jednoznacznie zdefiniować od emocjonalnej sfery jednej, spójnej wizji ciąży.

Ulotność, 2022, tektura, folia, klej, 75 x 40 cm

Tamara Naruszewicz

Oddech

I rok, II stopień
Malarstwo

Wystawa Katedry Malarstwa i Rysunku, luty 2023

To dotyka mnie bardzo, ktoś powiedział „malarstwo nie musi przekazywać sensu, ale musi być robione z sensem i świadomością” i właśnie sens i świadomość jest dla mnie ważna a moje próby przekazania brudnego, zanieczyszczonego oddechu, który jest niszczycielską materią i porusza się powoli jak lawa. Lawa, która powoli acz skutecznie wszystko zatruwa. Świadomość oddechu jak i czas, jaki mi pozostał jest moją świadomością skończoności, że urodziłam się i umrę.

Oddech 2, 2022

kalka, farba akrylowa, 110 x 65 cm

Oddech 1, 2022
folia, kalka, farba akrylowa
120 x 120 cm

Oddech 3, 2022, kalka, farba akrylowa, papier, 70 x 130 cm

Oddech 4, 2022
kalka, farba akrylowa, papier, 70 x 75 cm

РУССКИЙ

КОРАБЛЬ,

ИДИ НАХУЙ!

Konflikt, 2022, seria prac, kalka, farba akrylowa, kredki, 160 x 70 cm każdy

Interesuję się sprawami teraźniejszymi w życiu społeczno-politycznym, stąd też moje prace zahaczają o problemy, z którymi mierzy się Świat. Cykl dotyczy mojego postrzegania wojny w Ukrainie. 24 lutego 2022 uświadomiłam sobie, że nic nie jest nam dane na zawsze. Tytuł cyklu *Konflikt* to przewrotność miękkiej, lekkiej papierowej materii, która pod wpływem ciężkiej farby marszczy się, zwija i ulega pozornej destrukcji.

*Konflikt, 2022, seria prac
kalka, farba akrylowa, kredki
wymiary różne*

*Wystawa semestralna studentów II stopnia,
Kurzy Młyn, styczeń 2023*

Konflikt, 2022, seria prac, kalka, farba akrylowa, kredki, 160 x 70 cm każdy

Aleksandra Maciulewicz

Bez tytułu

II rok, I stopień

Malarstwo

Czarny Gerfild, 2021, olej na płótnie, 50 x 85 cm

Miłosz Nawrotek

I rok, I stopień
Sztuka Mediów
Film

Człowiek wstający do pracy, 2022
papiermache, gips, farba akrylowa
63 x 120 x 120 cm

Rzeźba przedstawia manifestacje stanu psychicznego osoby zmuszającej się do podniesienia się z łóżka by zmierzyć się z trudami kolejnego dnia.

Nieprzytomny, nie ma jeszcze pełnej świadomości swojego ciała i niechęć do spełnienia swoich obowiązków, przekształca się na jego wizerunek.

Uwydatnione zostały do przesady cechy ciała powszechnie i stereotypowo uznawane za nieatrakcyjne.

Natalia Skorupa

Jestem CHAD'owa

III rok, I stopień
Sztuka Mediów
Film

*Jestem CHAD'owa, 2022
tkanina, gips,
żywica epoksydowa, farba akrylowa
wymiary różne*

Praca stanowi moje ustosunkowanie się do objawów choroby afektywnej dwubiegunowej, z którą się borykam. Etapy „self destruction” czyli samo okaleczanie się występuje w „czerwonych” okresach mojego życia, a więc w stanach maniakalnych. Z racji tego, że zacieram granicę między byciem ofiarą a katem, sama wymierzam sobie karę, ale także sama się pocieszam, stąd dłonie wychodzące z obiektu, które starają się wyciągnąć mnie z emocjonalnego przymusu krzywdzenia siebie. W tym celu użyłam koszulek, których używałam do praktyk cielesnych. Są na tyle duże i luźne, że nie opinały ciała i nie stykały się ze świeżą raną tak, aby nikt nie wiedział, co przed chwilą zaszło.

Obraz stanowi uzewnętrznienie tego uzewnętrznienie tego, co mam w głowie podczas fazy hipomanii - gwałtowność, agresja, wulgarne słownictwo i wysoka krytyka samej siebie.

Kurwisko, 2022, technika własna na płótnie,

Sava Kahalniak

Nie zgub kluczy

I rok, I stopień
Malarstwo

Klucze mówią nam, że mamy prawo otwierać nimi nowe drzwi. Czerń mówi o niepełnej otwartości naszych granic a patrząc na rzeczywistość, postrzegamy ją w wąskich ramach. Dlatego możemy powiedzieć, że kluczem jesteśmy my sami. Możemy otworzyć drzwi do domu, wracając tym samym do przeszłości lub spróbować znaleźć drzwi, do których pasowałyby klucze.

Nie zgub kluczy, 2022,
styropian, styrodur, karton, drut stalowy, plastik, klej, 100 x 70 cm

Wystawa II Pracowni Malarstwa, luty 2023

Przecinek jako znak zdaniowy ma wielką moc. Opowiada nam o pauzie, po której następuje dalszy ciąg myśli, wiersza, opowiadania. Kiedy przeciwnie – wielokropek wskazuje na kompletność myśli, ale z możliwością jej kontynuacji przez czytelnika. Ale jaka jest potęga tych przecinków? Duża kontynuacja? Lub odwrotnie, bardzo długa przerwa?

Te pytania skłaniają do refleksji: być może sami potrzebujemy zrobić przerwę, aby oderwać się od codzienności. W końcu czasami, nie zauważając tego, nie stawiamy sobie przecinka, próbując zapisać nasze życie w jednym długim zdaniu, w którym tylko śmierć będzie kropką.

Magia znaku / Powietrze, 2022, olej na płótnie, 70 x 130 cm

Alerksandra Kułakowska

Trypofobia

I rok, I stopień

Wzornictwo

Komunikacja Wizualna

Trypofobia, 2022, wypalana tkanina bawełniana

Klaudia Janikowska

Niebiesko mi

III rok, I stopień

Wzornictwo,

Projektowanie ubioru

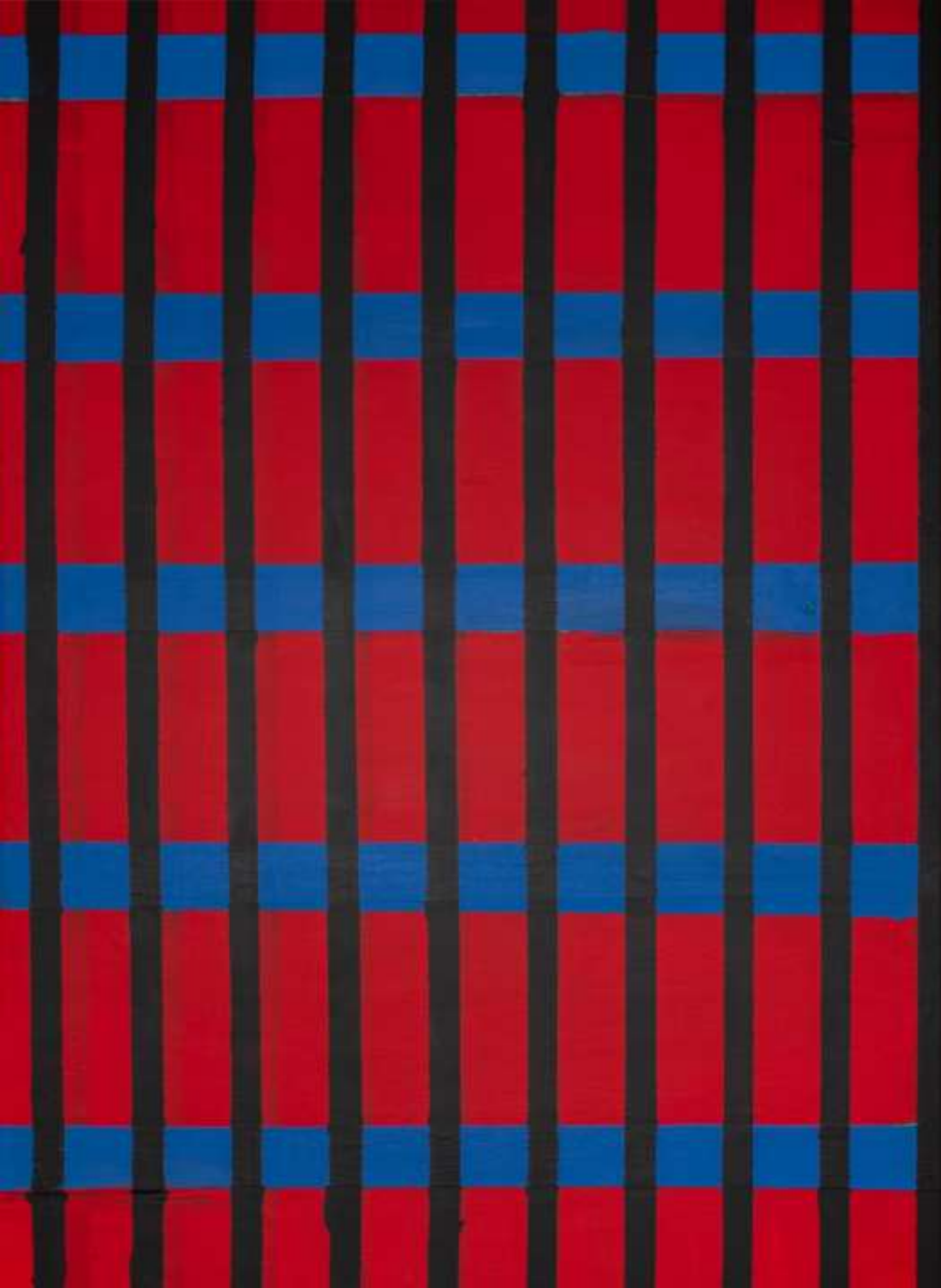
Niebiesko mi, 2022/23, technika własna, nici, wymiary zmienne

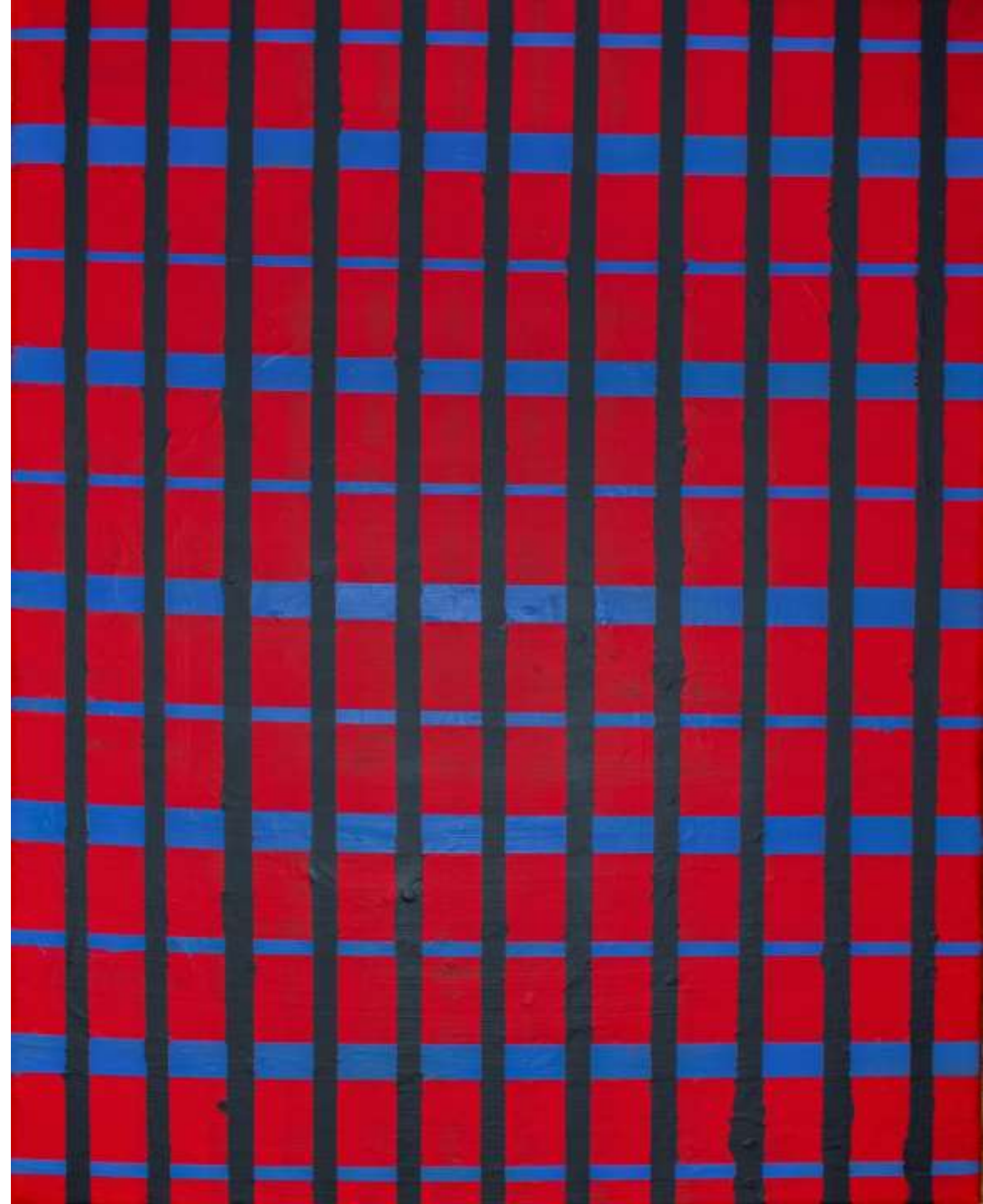
Inspirując się monochromatycznymi kolorami oraz malarstwem abstrakcyjnym wykonałam prostokątne bryły. Każda z brył została wykonana z nici. Przez różną ilość nawleczonej nici bryły są bardziej lub mniej przezroczyste. Po ułożeniu elementów w figurę mamy wrażenie bloku koloru niebieskiego, ale po bliższym przyjrzeniu można zauważyć że kolor nie jest nałożony równomiernie, ale jedynie daje takie odczucie.

Inspiracją do pracy były prace tkackie i sama technika tkania. Przy wykorzystaniu różnych materiałów chciałam stworzyć własną kratę. Chciałam zwrócić uwagę na przeplatanie materiału – raz jeden jest widoczny na wierzchu, a raz pod spodem lub go nie widać.

Krata 1, seria prac, 2022, akryl na płótnie, 70 x 50 cm

Krata 2, seria prac, 2022, akryl na płótnie, 70 x 50 cm

Aleksandra Fabjańczyk

Śmieci na śmieciach

I rok, I stopień
Sztuka Mediów

Śmieci na śmieciach, 2022
gwasz na odpadach papierowych, wymiary zmienne

Moja praca "Śmieci na śmieciach", jest krytyką zaśmiecenia ulic i bez troskiego wyrzucania odpadów na chodniki, nie podnoszenie ich po sobie itd. Gdy idziemy chodnikiem, śmieci czasem jest tak dużo, że nawet ich nie zauważamy, jedynie gdy się przyjrzymy jesteśmy w stanie zobaczyć jak dużo ich jest. Moja praca w nawiązaniu do tego przemyślenia - wymaga przyjrzenia się jej. Na początku widać tylko stertę śmieci - gdy się przyjrzy - można zauważyć, że na śmieciach akwarelą namalowałam obrazki. Obrazki są realistyczne - bazowane na zdjęciach śmieci, które zrobiłam w mieście.

Wydział Malarstwa
Katedra Malarstwa i Rysunku
Akademia Sztuki w Szczecinie

